

РЕШЕНИЕ

№ 101

гр. Благоевград, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и втори
февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

Членове: Владимир Ковачев
Георги Янев

при участието на секретаря Герасим Ангушев
като разгледа докладваното от Георги Янев Въззивно гражданско дело №
20231200501275 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано с въззивна жалба, подадена от „Мъни Плюс Корп“ ЕАД със старо име „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с БИК 203037835, седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Рачо Петров Казанджията“, № 4, вх. А, ет. 5, представлявано от изпълнителните директори И.Л.П. и Б.Я.ЯЕ, чрез: адв. И. М. Л., вписан в АК - София, с личен № 1600458510, с адрес за съобщения и кореспонденция: **гр. Варна, бул. „Мария Луиза“ № 21, ет. 2**, против Решение № 764/13.11.2023 г., постановено гр. д. № 1266/2023 г. по описа на РС – Благоевград.

В жалбата се твърди, че законът не изисква в договора за поръчителство да бъде посочено конкретно и поименно на кого са задълженията, предмет на поръчителството. Липсва законова разпоредба, подобна на чл. 167 от ЗЗД, която да определя начина на индивидуализация на обезпеченото вземане в договора за поръчителство. Необходимо е то да бъде посочено по такъв начин, че да е ясно кое точно вземане се обезпечава, като пропускането на някой или на част от индивидуализиращите го елементи е без значение, ако останалите посочени такива са достатъчни за индивидуализиране на вземането. Съгласно разпоредбата на чл. 138, ал. 2, изр. 2-ро от ЗЗД дава възможност да бъде сключван договор за поръчителство и за бъдещи задължения.

Изразяват становище, че в случая на 07.11.2014 г. между „А1 България“ ЕАД, ЕИК 131468980 и „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ново име „Мъни Плюс Корп“ ЕАД, ЕИК 203037835, е сключен Договор за поръчителство. В сключения Договор за поръчителство между „А1 България“ ЕАД и „Мъни Плюс Корп“ ЕАД от 07.11.2014 г. страните са се договорили поръчителят да отговаря за задълженията на абонатите на „А1 България“ ЕАД, сключили договор за продажба на изплащане с „А1 България“ ЕАД. Предметът на договора

за поръчителство от 07.11.2014г. е относно гарантиране от страна на поръчителя - „Състейнъбъл бизнес солюшънс” АД на вземанията на “А1 България” ЕАД от абонати по договор за продажба на изплащане (съгласно раздел II, т.1, стр.3 от Договора за поръчителство). Конкретното задължение, което е предмет на договора за поръчителство, е посочено в самия договор за продажба на изплащане с „А1 България” ЕАД. Вземанията, които „А1 България” ЕАД, в качеството си на продавач по договора за продажба на изплащане, има към купувача по договора, могат да бъдат обезпечени чрез договор за поръчителство от трета страна според раздел III, т.9.1.2. Тоест задълженията, предмет на договора за поръчителство, са индивидуализирани в договорите за продажба на изплащане, където са посочени месечните погасителни вноски, размера им и сроковете за тяхното погасяване. Следователно в сключения Договор за продажба на изплащане №502060214/01.08.2020г. между „А1 България”ЕАД и ответника е индивидуализиран размера на месечните погасителни вноски, чието изпълнение е обезпечено с договора за поръчителство.

Излагат, че представения и приет като доказателството по делото Приемо-предавателен протокол № 362/13.12.2021 г., с който „А1 България”ЕАД е изпълнил задължението си за изплащане за справка на осн. т.2.2.3. от Договора за поръчителство сключен между „Състейнъбъл бизнес солюшънс” АД и „А1 България” ЕАД. Справката съдържа списък на абонатите и размер на просрочените вземания. Ответникът фигурира на стр.3 от горесцитирания протокол. След запознаване със справката, дружеството е изпратило писмени уведомления на абонатите на осн. чл. 143 от ЗЗД. По делото е представен и приемо-предавателен Протокол № 370/16.11.2021г., който съдържа справка относно заплатените от страна на „Състейнъбъл бизнес солюшънс” АД суми, по договора от 07.11.2014г. за гарантиране на поръчителство на вземанията на „А1 България ЕАД от описания брой абонати, в това число и от ответника И. А. Ч.. Представено е и Уведомление по т.2.2.6 от Договора за поръчителство от „А1 България” ЕАД до ищеца, с което е потвърдено извършеното от дружеството, в качеството му на поръчител на И. А. Ч., плащане в размер на 97,50 лв., представляващо просрочено задължение на ответницата до договор за продажба на изплащане № 502060214/01.08.2020 г.

На следващо място в жалбата са наведени доводи, че обжалваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, свързани е доклада на делото, тъй като в доклада съдът е дал указания на ищеца за установяване на следните факти: факта на договор за продажба на изплащане, обуславящ наличието на валидна облигационна правна връзка, предоставянето на вещта, твърдяното просрочие/спиране на плащане от длъжника и период, размер на дълга по пера, договор за поръчителство, плащане на цената от поръчителя на продавача на вещта, покана от продавача до поръчителя за плащане, уведомление за встъпване в дълг, встъпване в дълг, факта на направени действителни разноски в производството, характера и размера им. Съдът не е възлагал в тежест на ищеца доказване на изпълнена процедура по кредитен скоринг и одобрение от „Състейнъбъл бизнес солюшънс” АД за сключване на процесния договор за продажба на

изплащане. Така по същество съдът е приел за недоказани факти, които въобще не е обявил на страните за релевантни и подлежащи на доказване с доклада на съда по делото. Твърди се, че по този начин съдът е извел правни изводи при допускане на съществени процесуални нарушения, при изготвяне на непълен и неточен доклад по делото, което е от съществено значение за изясняване на предмета на делото и обективно решаване на спора.

Излагат, че като не е изпълнил задължението си активно да съдейства на страните за изясняване фактическата страна на спора, първоинстанционният съд е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила и е постановил решението си при неизясненост на релевантните за спора факти.

Претендират сторените съдебно - деловодни разноски за двете инстанции, като на основание, чл. 78, ал. 5 от ГПК правят възражение за прекомерност, в случай че адвокатското възнаграждение представено от процесуалния представител на ответника е прекомерно и същото надвишава минималното такова съобразно изискванията на Наредба № 1/09.07.2004г. /изм. и доп. ДВ бр. 28 от 28 март 2014г./ на минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В срока по чл.263 ГПК от И. А. Ч., ответник по гр.д.№1266/2023г. по описа на Районен съд Благоевград, чрез адв. М. У. е постъпил отговор на въззивната жалба.

В отговора се твърди, че, ищецът не е доказал да са изпълнени тези условия на договора. Липсват данни за това, от „Мобилтел“ ЕАД да е направена заявка за кредитна оценка на ответника, каквото е следвало да бъде направено съгласно т.2.1.1 от договора за поръчителство, както и съответно такава оценка да е направена (преди сключването на договора за покупка на изплащане). Липсва също така становище на ищеца дали одобрява или не сключването на този договор за покупка на изплащане.

Счита, че съдът правилно е приел, че ищеца не ангажира доказателства, които да установят сключването на валиден договор за поръчителство, доколкото в негова тежест е да установи, че между него като поръчител и „Мобилтел“ ЕАД като кредитор е постигнато съгласие за гарантиране задължението на ответника като страна по договора за покупка на изплащане. Изразява становище, че в случая в договора за поръчителство липсва посочване на основните параметри на главния договор, който се обезпечава с него. Тъй като в договора за поръчителство е договорено (Раздел IV, т.3), че „СБС в качеството на поръчител се задължава за отговаря пред МОБИЛТЕЛ за задължения на Абонати, сключили Договор за продажба на изплащане с МОБИЛТЕЛ в резултат на получено одобрение от СБС в рамките на извършен Скоринг по този договор“, съдът е приел, че е налице неопределеност на договорите, които ще бъдат обезпечени с поръчителство, предметът на тези договори и размерът на обезпеченото вземане. Намира възраженията в жалбата относно доклада на съда за неоснователни, тъй като съдебният акт е постановен на основание прието от съда, че процесния договор за поръчителство от 07.11.2014 г. е нищожен поради невъзможен предмет. От друга страна, съдът е определил в тежест на ответника да установи договора за

поръчителство, съответно неговите клаузи и изпълнението му, включително и доказване на предвидената в договора процедура по кредитен скоринг и одобрение от „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД, необходими за сключване на договора за продажба на изплащане.

Моли за разноски.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция доказателства не се събраха.

Въззивният съд, след като се запозна с доказателствата по делото от фактическа страна установи:

„А1 България“ ЕАД е предприятие с основен предмет на дейност изграждане, използване и поддържане на мобилна клетъчна мрежа и предоставяне на далекосъобщителни услуги. За осъществяването на тези дейности, дружеството развива и съпътстващи търговски дейности. На 01.08.2020г. между „Мобилтел“ ЕАД / сега „А1 България“ ЕАД/ ЕИК 131468980 (Продавач) и И. А. Ч., ЕГН ***** е сключен Договор за продажба на изплащане № 502060214. На основание т. 1 и т. 2 от Договора, с неговото подписване купувачът -И. А. Ч.е закупил и е станал собственик на Handset Huawei Y6p Bla+PB ТТЕС със сериен номер: 860325047606447.. Съгласно т.10.2.1 от Договора купувача се е задължил да заплати на „Мобилтел“ ЕАД / сега „А1 България“ ЕАД/ продажната цена за вещта, съобразно погасителен план към Договора. Поради неплащане в срок, договора между „А1 България“ ЕАД и ответника и И. А. Ч., ЕГН ***** е прекратен предсрочно на основание т.12.3 от Договор за продажба на изплащане. Съгласно чл. 12.3. от Договора, непогасената сума до края на срока на Договора за продажба на изплащане, в размер на 97,50 лв., е станала предсрочно изискуема. На 07.11.2014 г. между „А1 България“ ЕАД, ЕИК 131468980 и „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ново име „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД, ЕИК 203037835, е сключен Договор за поръчителство, като на основание т. 3 от Договора за поръчителство „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД се задължил в качеството си на поръчител да обезпечи задълженията на абонати, сключили с „А1 България“ ЕАД Договор за продажба на изплащане. На основание чл. 2.2.3 от Договора за поръчителство от 07.11.2014 г., „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД заплатил на „А1 България“ ЕАД на 03.11.2021 г. сумата от 97. 5 0 лева, представляваща дължимата сума от И. А. Ч., ЕГН ***** по Договора за продажба на изплащане от 01.08.2020 г. Съгласно Договора за поръчителство, поканата следва да се отправи посредством предявяването на Справка /Приемо- предавателен протокол/, а именно Приемо - предавателен протокол № 362/ 13.12.2021 г., представляващ справка по т.2.2.3 от Договора за поръчителство от 07.11.2014 г. Протоколът съдържа списък с абонатите и размера на просрочените задължения, произтичащи от договори, гарантирани чрез поръчителство от ищеца, като ответникът присъства на страница 2 от горепосочения Протокол № 351. Съгласно т.2.2.5 от Договора за поръчителство, след извършеното плащане се съставя Справка /Приемо-предавателен протокол/ който съдържа списък с абонатите, за които на 03.11.2021 г. „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД в качеството си на поръчител е изпълнил вместо тях задълженията им към „А1България“ ЕАД, произтичащи от договори за продажба на изплащане, гарантирани чрез поръчителство. Видно от Приемо-предавателен протокол № 370/ 16.11.2021 г., ответникът

присъства на стр. 2 от горепосочения Протокол № 370, като на И. А. Ч., ЕГН ***** е изпратено Уведомление за встъпване в дълг по чл. 146 от ЗЗД, с което длъжника е уведомен, че считано от 03.11.2021 г. задълженията му към „А1 България“ ЕАД по договор за продажба на изплащане са прехвърлени на „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ново име „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД. Установява се, че на 28.07.2022 г. между „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД с ЕИК 203037835 и “Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“ ЕООД е сключен Договор за встъпване в дълг, като съгласно договора кредитора „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД с ЕИК 203037835 е приел поемателя “Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“ ЕООД като съдлъжник за заплащане задълженията на длъжниците физически лица, произтичащи от Договора за поръчителство сключен на 07.11.2014 г. между „А1 България“ ЕАД и „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД с ЕИК 203037835. Установява се, че поемателя “Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица“ ЕООД се задължил да заплати задълженията на длъжниците физически лица, произтичащи от Договора за поръчителство, сключен на 07.11.2014 г. между „А1 България“ ЕАД и „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД с ЕИК 203037835, включително и на длъжника И. А. Ч., ЕГН ***** под № 797 в Приложение №1 към договора, в срок от един месец от подписване на Договор за встъпване в дълг. По делото не спорно и обстоятелството, че ищецът е депозирал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК, въз основа на което било образувано ч.гр.д. № 283/2023 г. по описа на РС- Благоевград, издадена била заповед за изпълнение на парично задължение, срещу която длъжникът е възразил.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Въззивният съд споделя крайния извод на първоинстанционния съд за неоснователност на предявения иск. Съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 1, изр. 1 от ЗЗД, поръчителят, който е изпълнил задължението, може да иска от длъжника главницата, лихвите и разноските, след като уведоми длъжника за предявения срещу него иск. В този смисъл, в тежест на ищеца е да докаже налично валидно облигационно правоотношение между ответника и "Мобилтел" ЕАД по Договор за продажба на изплащане, поетото валидно поръчителство спрямо ответника с Договор от 07.11.2014 г., сключено между ищеца и "Мобилтел" ЕАД и липсата на изпълнение за заплащане на дължимите по договора на изплащане вноски. Следва на последно място, да бъде установен фактът, че дружеството-ищец в качеството му на поръчител, е заплатил задълженията на ответника към "Мобилтел" ЕАД по договора за продажба на изплащане.

Съдът намира, че по делото не бе установено по безспорен начин наличие на валиден договор за поръчителство между "Мобилтел" ЕАД и ищеца, с който да е обезпечено вземането на оператора по процесния Договор за продажба на изплащане. До този извод съдът стига, след като съобрази, че по силата на договора за поръчителство поръчителят се задължава към кредитора на длъжника, а не към длъжника. По смисъла на чл. 146, ал. 1 ЗЗД изпълненият чуждо задължение поръчител, встъпва в правата, които кредиторът има срещу длъжника, макар и длъжникът да не е знаел за даденото поръчителство. Т. е., съгласие от длъжника за поемане на поръчителство не се изисква. В този смисъл Решение № 1647 от 3.12.1984 г. по гр. д. № 803/1984 г. на I г. о. и Решение № 351 от 12.06.1995 г. по гр. д. № 2635/1994 г. на V г. о. Поръчителството е каузален договор с основание кредиторът да бъде обезпечен и с основание на поръчителя да обезпечи кредитора, като неговият предмет

съответства на предмета на главния дълг и престацията е предварително определена и известна. Доколкото не съществува изрично законово ограничение върху задълженията, които могат да бъдат обезпечени с поръчителство, договор за поръчителство по см. на чл. 138 ЗЗД за бъдещ дълг е действителен, като в тежест на ищеца е да установи в процеса, че между него, като поръчител и кредитора е постигнато изрично съгласие за гарантиране на задължение именно от този вид и при това към момента на сключване на процесната сделка. Доказателства в тази насока, обаче, не са представени по делото. В случай на поето преди сключване на главната сделка обезпечение страните по договор за поръчителство следва да посочат размера на обезпечения дълг. В този смисъл Решение 52/10.09.2010 г., по т. д. № 63/2009 г., II т. о., ТК, в което прието, че при отсъствие на въведено от законодателя ограничение върху задълженията, подлежащи на обезпечаване с поръчителство, договорът за поръчителство може да предхожда по време сключването на главната сделка, но в този случай основните параметри, индивидуализиращи главния дълг, който поръчителят обезпечават, следва изрично да са посочени в сключения между поръчителя и кредитора договор за поръчителство, като при паричен дълг основният индивидуализиращ елемент е неговият размер. Доколкото, обаче, в процесния договор за поръчителство не са посочени основните параметри, индивидуализиращи главния дълг, а в Раздел IV, чл. 3 от договора за поръчителство страните са договорили задължение на поръчителя да отговаря пред мобилния оператор за задължения на абонати, сключили Договор за продажба на изплащане с "Мобилтел" ЕАД, в резултат на получено одобрение от "Състейнъбъл бизнес солюшънс"АД, в рамките на извършен "Скоринг", или, посоченият текст обуславя извод за неопределеност на договорите, които ще бъдат обезпечени с поръчителство, предметът на тези договори и размерът на обезпеченото вземане, следва, че Договорът за поръчителство от 07.11.2014 г. по аргумент от чл. 26, ал. 2 от ЗЗД, е нищожен поради невъзможен предмет. В този смисъл постановеното по реда на чл. 290 от ГПК Решение № 52/10.09.2010 г. по т. д. № 63/2009 г., II т. о., ТК, съгласно което при отсъствие на въведено от законодателя ограничение върху задълженията, подлежащи на обезпечаване с поръчителство, договорът за поръчителство дори може да предхожда по време сключването на главната сделка, но в този случай основните параметри, индивидуализиращи главния дълг, който поръчителите обезпечават, следва да са изрично посочени в сключената между последните и кредитора сделка, като при паричен дълг това е неговият размер.

Предявеният иск се явява неоснователен на заявеното основание и същият следва да бъде отхвърлен изцяло като недоказан.

Поради гореизложените съображения въззивният съд намира жалбата срещу решението на първоинстанционния съд за неоснователна. Последното следва да бъде потвърдено като правилно, по съображенията, изложени от въззивната инстанция.

По разноските: С оглед изхода на спора по въззивната жалба, „Мъни плюс корп“ ЕАД, ЕИК 203037835, следва да заплати на И. А. Ч., ЕГН *****, сумата в размер на 450,00 лв. (четиристотин и петдесет лева), представляваща разноски за адвокат в настоящето производство. Възражението за прекомерност от страна на жалбоподателят е неоснователно, тъй като адв. У. и написала подробен отговор по въззивната жалба, явила се е пред настоящата съдебна инстанция и е взела отношение в хода на делото по същество.

Водим от горното, БлОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №764/13.11.2023г., постановено по гр.д. №1266/2023г., по

описа на РС – Благоевград.

ОСЪЖДА „Мъни плюс корп“ ЕАД, ЕИК 203037835, да заплати на И. А. Ч., ЕГН ***** , сумата в размер на 450,00 лв. (четиристотин и петдесет лева), представляваща разноски за адвокат в настоящето производство.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____